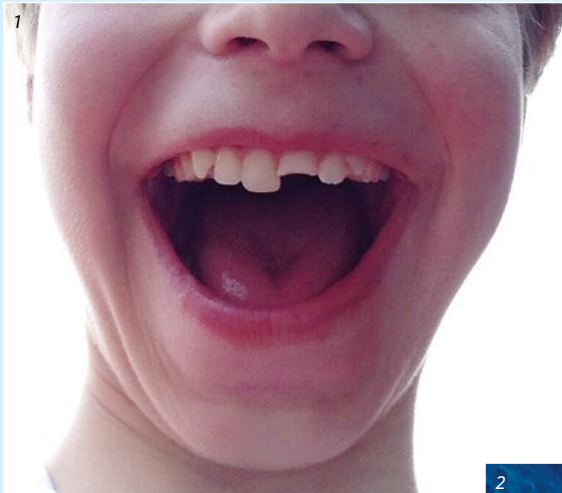


# Niets is mooier dan echt (2)

Een ongeluk zit in een klein hoekje. Contactsporten, zoals hockey, zijn berucht om opgelopen tandletsel. Gebitsbeschermers zijn tegenwoordig verplicht op het speelveld, maar de kwaliteit ervan is wisselend. Slecht passende bitjes bieden geen bescherming en geven alleen maar schijnzekerheid. Reden om als ouders af en toe het bitje van je kind te controleren. In deze casus (jongen, 11 jaar) zat de gebitsbeschermer te los. Ook al was de bit op maat gemaakt door een tandarts op de hockeyclub, toch was deze door intensief gebruik en de gebitsgroei langzamerhand zo los gaan zitten dat deze regelmatig het contact met de tanden verloor. *door Riemer Vochteloo en James Huddleston Slater*

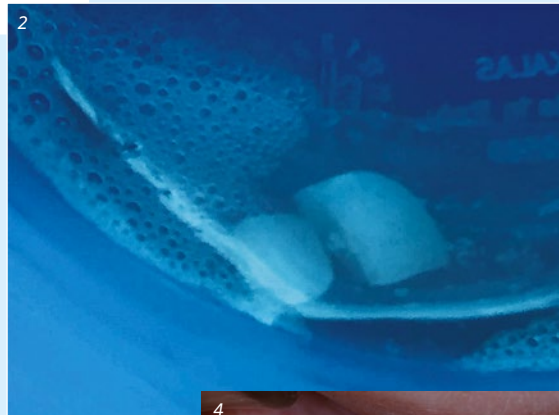


**Riemer Vochteloo** werkt als tandarts bij Buijs tandartsen in Groningen en volgt de opleiding tot restauratief-prothetisch tandarts bij de sectie Orale Functieleer, Centrum voor Tandheelkunde en Mondzorgkunde, UMC Groningen.

**Dr. James J.R. Huddleston Slater** is tandarts-gnatholoog en heeft een praktijk in het centrum van Groningen. Hij houdt zich naast de algemene tandheelkunde bezig met de diagnostiek en behandeling van patiënten met chronische orofaciale pijn.

**1** En ja, op een vrijdagmiddag ging het mis. Tijdens het hockeyen kwam er een stick tegen de tand van de 11-jarige jongen en brak een stukje van de voortand af - of liever gezegd stukjes.

**2** In een bekertje krijgen we de afgebroken fragmentjes keurig mee. Alle stukjes zijn keurig teruggevonden!

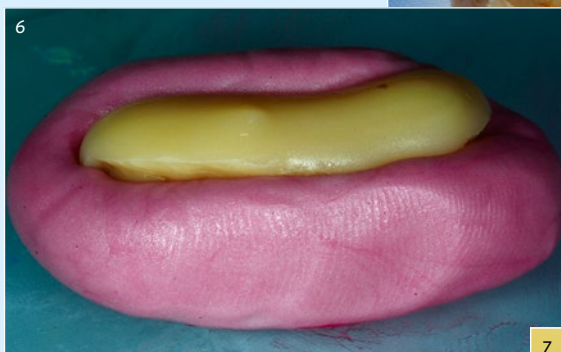


**3** Er is een Deense website ([www.dentaltraumaguide.org](http://www.dentaltraumaguide.org)) die een prachtige richtlijn geeft voor dentaal letsel. Er is ook wel een Nederlandse richtlijn, maar die is inmiddels verouderd (uit 2010) en is veel minder uitgebreid. Op basis van de richtlijn heeft de dienstdoende tandarts röntgendiagnostiek uitgevoerd om verder letsel, zoals een wortelfractuur, uit te sluiten. Toevallsbevinding: er is een mesiodens aanwezig.



**4** Aanvankelijk lijkt het niet mogelijk om de stukjes goed terug te plaatsen: ze zijn te klein om er iets mee te kunnen. Doordat de 11 en 21 in crowding staan is het echter nog best een klus om de tanden met composiet in de originele staat te herstellen. Terugplaatsen heeft nog steeds de voorkeur.

**5** Gelukkig heeft de jongen de (loszittende) hockeybit meegenomen. Omdat deze was diepgetrokken over een gebitsmodel, is het mogelijk het originele model terug te krijgen door een afgietsel (met Voco Structur) te maken van de hockeybit, zodat we een beeld krijgen van hoe de tanden gestaan moeten hebben.



**6** Over het afgietsel maken we een puttyguide, waarmee we de stukjes kunnen terugplaatsen.

**7** De puttyguide wordt bijgesneden zodat deze straks passend in de mond te plaatsen is. Door de stukjes zorgvuldig te reinigen, kunnen we een ets/bonding-protocol volgen en van de kleine fragmenten één groter fragment maken.



**8** Met de puttyguide kan het fragment worden gepast en worden teruggeplaatst. Het gele licht (uit de operatiemicroscop) maakt dat we rustig kunnen werken en de composiet niet voortijdig uithardt. De cofferdam vergroot de rust tijdens de behandeling doordat er maximale (speeksel)controle is.



**9** Het eindresultaat. Minimaal invasief, maximaal resultaat. Dit resultaat was heel moeilijk te bereiken geweest met composiet. Bovendien is het voor de orthodontist straks veel makkelijker om brackets correct te plakken.



**10** Een follow-up-foto (na 6 weken, volgens de richtlijn), laat zien dat de behandeling geslaagd is. Er is geen pathologie zichtbaar. We zien minimale composietlijnen. Het element reageert overigens vitaal. Meteen is een nieuwe, goed passende gebitsbeschermer gemaakt. Als de tweede wisselfase voltooid is, kan de orthodontist aan de slag en nemen we een beslissing over de mesiodens.